Pevný a programovatelný řadič. Mikroprogramový automat. Klasická architektura počítače, von Neumannova a harvardská architektura. Struktura CPU, datové a adresní registry, čítač instrukcí, ukazatel zásobníku, typy instrukcí (A0B35SPS)

27.1 Řadiče

- řadič anglicky control unit
- jasně odlišitelná část systému, která řídí nějaký úkon
 - např.: řadiče displaye, jednotka řídící teplotu vody , atd..
- v CPU se stará o řízení toku dat a o řízení práce všech jednotek, zejména ALU, a to v závislosti na právě vykonávané instrukci

27.1.1 Programovatelný řadič

- varianta sekvenčního obvodu ralizovaná přes paměť
- flexibilní

27.1.2 Pevný řadič = Řadič klasický, též obvodově realizovaný, tedy tzv. obvodový

- rychlejší
- automat realizovaný přes sekvenční obvody
- ve velmi jednoduchých případech levnější

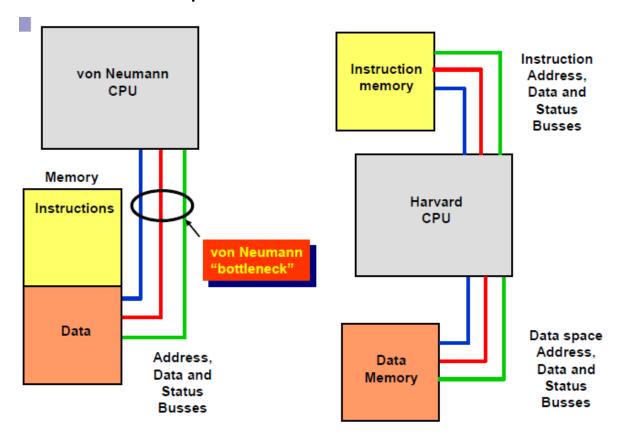

27.2 Mikroprogramovatelný automat

- řadič, který nefunguje s fixní konfigurací, ale používá tzv. mikrokód
- použití v CPU -> instrukce z instrukční sady se překládá na sekvenci mikroinstrukcí, nahrazuje rozsáhlou logiku pevného řadiče
- mikroinstrukce definují, které hardwarové části je potřeba propojit, aby byla vykonána samotná instrukce

- oproti fixní konfiguraci má výhodu v možnosti opravy chyb procesoru pomocí aktualizace tabulky překladu instrukce -> mikroprogram
- mikroinstrukce se provádějí velmi rychle a lze je paralelizovat
- příklad mikroprogramu jedné instrukce přičítání např.:
 - přiveď registr AX k ALU jako první operand
 - přiveď dočasný registr k ALU jako druhý operand
 - nastav ALU do režimu sčítání
 - nastav carry na 0
 - ulož výsledek do regstru AX
 - nastav příznaky
- Tato sekvence je částí vykonávání jedné instrukce. V kontrastu, pevný řadič by operandy ALU dekódoval a logickým součinem povoloval / zakazoval přímo z operačního znaku instrukce. Stejně tak by podle operačního kódu řídil režim činnosti ALU a umístění výsledku. Pro větší počet instrukcí narůstá velikost potřebné logiky.

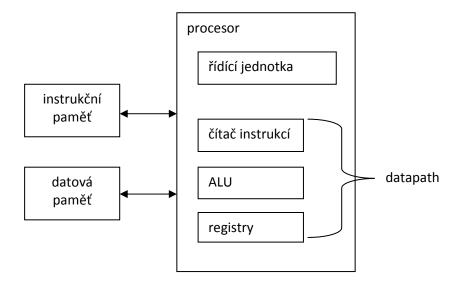
27.3 Architektura počítače

Von_Neumanova jednodušší, pomalejší, možnost rodělit paměť data/instrukce dle potřeby Harvardská paměť pro instrukce a data fyzicky oddělena

Sběrnice propojující paměti se skládá ze tří sběrnic: adresní, datové, řídící

27.4 Struktura CPU

řídící jednotka (řadič) zajišťuje součinost jednotlivých částí CPU

ALU aritmeticko-logická jednotka (může jich být i více) zajišťuje všechny aritmetické a logické výpočty

PC program counter - čítač instrukcí - uchovává stav paměti, procesor má vždy po resetu nastavenou určitou hodnotu

registry

- datové ukládání hodnot
- adresní uchovávají adresy odkud mají být dada načítána / kam ukládána
- procesor může vykonávat aritmetické/logické operace pouze nad daty v registrech

27.4.1 ukazatel zásobníku - stack pointer - SP

- uchováná adresu posledního záznamu uloženého na zásobníku
- \bullet obvykle "růst dolů": při push se SPzvětší, při pop se SPsnižuje
- zásobník pracuje na principu LIFO (last in, first out)
- používá se pro uchování návratové adresy při volání funkcí, nebo zároveň pro ukládání parametrů pro volanou funkci
- sekundární využití je pro ukládání proměnných programu, ke kterým nepřistupujeme instrukcemi PUSH a POP, ale běžnými ukazateli

27.4.2 typy instrukcí

CISC complex instruction set computer

- instrukce se skládá z několika kroků —>zpomalování procesoru
- $\bullet\,$ různě dlouhé , různě trvající instrukce

RISC reduced instruction set computing

• snížení počtu instrukcí, snaha dosáhnout 1takt=1instrukce

27.4.3 jeden cyklus cpu - asi není nezbytné

nevíme co znamená HP.

Tak jako tak, prvním krokem je načtení obsahu paměti na adrese PC, tak jestli tím nemysleli adresu v hlavní paměti?? Tohle je detail.

- 1. Počáteční nastavení, zejména např. PC.
- 2. Čtení instrukce
 - PC → adresa HP,
 - Čtení obsahu,
 - Přečtená data → IR,
 - PC+I → PC, kde I je délka instrukce.
 - 3. Dekódování operačního znaku (OZ),
- provedení operace (včetně vyhodnocení efektivních adres, čtení operandů, apod.).
- 5. Dotaz na možné přerušení. Ano-li, obsluha.
- 6. Ne-li, opakování od bodu 2.